

Uitslag van **WSC 1 - VAS 4** gespeeld op 10-4-2001:

z P.Wijnand	1 - 0	R.Bolhuis
w W.Raudenbusch	1 - 0	R.de Vries
z W.Birkhoff	0 - 1	P.Kievoet
w D.Spel	0 - 1	J.van Dongen
z E.de Ruyter	1 - 0	P.Tromp
w D.Pool	1 - 0	P.de Jager
z A.Holdorp	½ - ½	B.Duivenvoorden
w R.Willemsen	1 - 0	H.de Casparis

WSC 1	5½ - 2½	VAS 4

Deze wedstrijd was erg belangrijk voor onze tegenstanders: als ze hier konden winnen dan hadden ze het kampioenschap zo goed als in de zak, met 2 wedstrijdpunten en een zak vol bordpunten voorsprong kon er niets meer misgaan. Maar dan moest er wel gewonnen worden en de avond begon slecht voor ze toen het halve team te laat binnen kwam. Waarschijnlijk heeft dat ze uiteindelijk toch de das omgedaan, ondanks dat ik voor de laatkomers een concessie had gedaan door de weespers 5 minuten van hun verstreken tijd over te laten nemen, dus i.p.v. bijv. 20 minuten verschil was er nog maar 10 minuten over t.g.v. Weesp. Zij waren immers zo vriendelijk geweest om de wedstrijd één week te verschuiven en voor ons stond er niets meer op het spel.

Mijn opponent was een van die vertraagde binnenkomers, daardoor was het niet moeilijk om een voorsprong in tijd op te bouwen, wat ik in de laatste fase van de partij weer in mijn voordeel kon gebruiken. Zwart moest zich verdedigen tegen een engelse opening, iets dat zelden tegen me gespeeld wordt, het gevolg was dan ook dat wit na 18 zetten ruimtevoordeel had en zwart weinig kansen op tegenspel. Misschien moet ik dit niet hardop zeggen, maar als het met een partij de verkeerde kant op lijkt te offer ik soms een pion om het stellingsbeeld wat troebeler te maken. Voorwaarde is dan wel dat de positie tactisch zo ingewikkeld moet worden dat mijn tegenstander geen directe weerlegging kan vinden en geholpen door het tikken van de klok kiest hij dan meestal het 'zekere' voor het onzekere en slaat die pion niet. Ook hier werd deze tactiek met succes gevolgd met als resultaat dat zwart zich enigszins kon bevrijden zonder dat het hem materiaal kostte, toch bleef de stand ongeveer gelijk tot wit echt in tijdnood kwam en de beslissende fouten ging maken.

Bij Werner draaide de partij om het (foutief) doorzetten van e7-e5, zwart maakte op de 14^e zet een uitstapje met de dame i.p.v. e5 voor te bereiden middels Tfe8. Op de volgende zet speelde hij toch e5 om daarna verrast te worden door Pc4 met dubbelaanval op de dame en die pion, waarmee de toon voor de hele partij gezet was. Pion e5 stond nu 5 keer aangevallen en 3 keer verdedigd (na Dc7) en was verloren. Wit speelde daarna ook niet altijd even optimaal, maar zwart bleef regelmatig mindere zetten produceren zodat er op de 29^e zet met een gerust hart door hem opgegeven kon worden.

Met Wim gaat het dit seizoen niet zo goed extern: haalde hij vorig jaar nog 3 uit 5 zonder enige verliespartij, dit jaar moet hij het doen met 1 uit 5 zonder een winstpartij en heeft hij de laatste drie wedstrijden verloren. Van de huidige partij is weinig te vertellen: in een verdedigbare stelling maakte zwart de eerste fout, kon zich daarvan niet meer herstellen en ging in verloren stelling door de vlag.

Ook met Dick gaat het niet echt de goede kant op, maar hij kan nog op hetzelfde niveau komen als vorig seizoen (2½ uit 7) wanneer zijn laatste partij wordt gewonnen. Wit overzag nu in ongeveer gelijke stand eerst een gemene vork en een paar zetten later ontging hem dat z'n looper op a7 geen

vluchtvelden meer had.

Emile speelde ook nu weer z'n dubbele doorschuifvariant in het frans zodat het tot ver in het middenspel duurde voordat hij dat nadeel overwonnen had. Toen er na 40 zetten niet meer werd genoteerd had hij slechts een miniem voordeel, maar in de tijdnoodfase wist hij wit door z'n vlag te jagen.

Een blunder op de 20^e zet had zwart een kwaliteit moeten kosten tegen Dirk, maar in plaats daarvan kostte een blunder op de volgende zet hem de hele partij. Het is maar goed dat het zo gegaan is want wit had al heel wat tijd verbruikt voor die eerste twintig zetten, een lange partij had hij daarom niet overleefd.

De winst had nog wat ruimer kunnen uitvallen als Ton zijn gewonnen staande partij inderdaad had gewonnen, maar de klok noopte hem om remise te accepteren. Toen Ruud ophield te schrijven (na de 36^e zet) had hij al groot voordeel in een eindspel met een goed paard tegen een slechte looper en wist daarmee de tijdnood winnend af te sluiten.

Peter Wijnand